

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 6 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi – Polska) – Marcin Jagiełło przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi

(Sprawa C-33/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Przepisy podatkowe — Podatek VAT — Szósta dyrektywa — Prawo do odliczenia — Odmowa — Faktura wystawiona przez spółkę działającą jako firmant)

(2014/C 175/18)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marcin Jagiełło

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi – Wykładnia art. 4 ust. 1 i 2 w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 s. 1) – Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT – Odmowa prawa do odliczenia podatku VAT nabywcy towarów w sytuacji, gdy sprzedawca używa firmy innej osoby – Zatajenie własnej działalności sprzedawcy – Faktura wystawiona przez inną osobę niż sprzedawca – Brak konieczności udowodnienia, że nabywca wiedział, iż transakcja wiąże się z przestępstwem lub innymi nieprawidłowościami, jakich dopuścił się sprzedawca lub podmiot z nim współdziałający

Sentencja

Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienioną dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona temu, aby podatnikowi odmówiono prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego z tytułu towarów otrzymanych przez niego, na tej podstawie, iż biorąc pod uwagę przestępstwa lub nieprawidłowości, jakich dopuścił się wystawca faktury dotyczącej tej dostawy, uznaje się, że nie została ona rzeczywiście dokonana przez rzeczzonego wystawcę, chyba że zostanie wykazane na podstawie obiektywnych przesłanek – bez wymagania od podatnika podejmowania czynności sprawdzających, które nie są jego zadaniem – iż podatnik ten wiedział lub powinien był wiedzieć, że wskazana dostawa wiąże się z przestępstwem w dziedzinie podatku od wartości dodanej, co ustalić powinien sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Postanowienie Trybunału (wielka izba) z dnia 3 lutego 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunalul Sibiu, Curtea de Apel București – Rumunia) – Silvia Georgiana Câmpean przeciwko Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu (C-97/13), Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria przeciwko Georgemu Ciocoiu (C-214/13)

(Sprawy połączone C- 97/13 i C-214/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki wewnętrzne — Artykuł 110 TFUE — Podatek od zanieczyszczeń pobierany przy pierwszej rejestracji pojazdów samochodowych — Neutralność podatku w odniesieniu do przywożonych pojazdów samochodowych i podobnych pojazdów znajdujących się już na rynku krajowym]

(2014/C 175/19)

Język postępowania: rumuński